

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 24 lutego 2017 r.

Poz. 798

UCHWAŁA NR 626/17 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W BIAŁYMSTOKU

z dnia 26 stycznia 2017 r.

w sprawie rozpatrzenia w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Miasta Kolno nr XX/118/16 z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku w składzie:

Przewodniczący: Dariusz Renczyński
Członkowie: Beata Chmielewska
Paweł Gałko
Katarzyna Gawrońska
Agnieszka Gerasimuk
Aleksander Piszczatowski
Małgorzata Rutkowska
Joanna Salachna
Maria Wasilewska

Na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446, ze zm.) **po rozpatrzeniu w postępowaniu nadzorczym uchwały Rady Miasta Kolno nr XX/118/16 z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości**

postanawia:

uznać, iż powyższa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa w związku z zapisami zawartymi w:

- § 7 ust. 2 uchwały, zgodnie z którym podatnik zobowiązany jest do przedkładania, na żądanie organu udzielającego pomocy, dodatkowych informacji niezbędnych dla oceny pomocy de minimis oraz prawidłowego jej nadzorowania i monitorowania, co stanowi naruszenie art. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zw. z art. 39 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm.),

- § 8 ust. 4, 5 i 7 uchwały, w których uregulowano kwestie dotyczące utraty prawa do zwolnienia z naruszeniem art. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zw. z postanowieniami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 613, ze zm.) oraz ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716, ze zm.), **w związku z tym postanawia stwierdzić nieważność § 7 ust. 2 oraz § 8 ust. 4, 5 i 7 uchwały nr XX/118/16.**

UZASADNIENIE

W dniu 11 stycznia 2017 r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku wpłynęła **uchwała Rady Miasta Kolno nr XX/118/16 z dnia 30 grudnia 2016 r. w sprawie udzielania pomocy de minimis w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości.**

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), tut. Izba wszczęła postępowanie nadzorcze dotyczące wskazanej uchwały, zawiadamiając Radę pismem z dnia 19 stycznia 2017 r. o terminie posiedzenia Kolegium RIO w Białymstoku wyznaczonym na dzień 26 stycznia 2017 r.

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Białymstoku na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2017 r. stwierdziło, co następuje.

Badana uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa.

W § 7 ust. 2 uchwały wprowadzono zapis, zgodnie z którym podatnik zobowiązany jest do przedkładania, na żądanie organu udzielającego pomocy, dodatkowych informacji niezbędnych dla oceny pomocy de minimis oraz prawidłowego jej nadzorowania i monitorowania.

Kwestie związane z obowiązkiem przedkładania organowi podatkowemu dodatkowych informacji niezbędnych dla prawidłowego nadzorowania i monitorowania udzielanej pomocy stanowią przedmiot regulacji ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808, ze zm.) i nie powinny być przedmiotem uregulowań aktu prawa miejscowego. Zapisy powyższe prowadzą zatem do naruszenia art. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 ze zm.), w zw. z art. 39 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Zgodnie z postanowieniami art. 39 ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej, beneficjent pomocy oraz podmiot ubiegający się o pomoc jest zobowiązany do przekazywania informacji o dotyczącej ich pomocy publicznej podmiotowi udzielającemu pomocy – na ich żądanie, w zakresie i terminach określonych w żądaniu, jednak termin ten nie może być krótszy niż 14 dni.

Ponadto w § 8 ust. 4, 5 i 7 uregulowano kwestie związane z utratą prawa do zwolnienia z naruszeniem postanowień ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 r. poz. 613, ze zm.) oraz ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 716, ze zm.).

Trzeba bowiem mieć na względzie, iż pomoc publiczna udzielana jest w formie zwolnienia z podatku od nieruchomości. Utrata prawa do zwolnienia podatkowego prowadzi do powstania zobowiązania podatnika do zapłacenia podatku na zasadach i w terminie określonym w przepisach prawa podatkowego. Podkreślić trzeba, iż zarówno zasady ustalania spełnienia przesłanek korzystania ze zwolnienia, jak też skutki utraty prawa do tej preferencji podatkowej, uregulowane są w przepisach o charakterze ustawowym, w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Ani przepisy dotyczące wprowadzania zwolnień w podatku od nieruchomości (art. 7 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych), ani też przepisy dotyczące postępowania w sprawach dotyczących pomocy publicznej nie upoważniają Rady do uregulowania tych kwestii w drodze aktu prawa miejscowego. Zgodnie z postanowieniami art. 6 ust. 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jeżeli w trakcie roku podatkowego zaistniało zdarzenie mające wpływ na wysokość opodatkowania w tym roku, a w szczególności zmiana sposobu wykorzystywania przedmiotu opodatkowania lub jego części, podatek ulega obniżeniu lub podwyższeniu, poczynając od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło to zdarzenie. Tryb i zasady zapłaty podatku, w przypadku utraty prawa do zwolnienia, będą zależały od formy organizacyjno-prawnej podmiotu zobowiązanego do zapłaty podatku od nieruchomości oraz od sposobu powstawania zobowiązania podatkowego. Na przykład w odniesieniu do osób fizycznych zobowiązanie podatkowe w zakresie podatku

od nieruchomości powstaje (art. 6 ust. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych) w drodze doręczenia decyzji ustalającej to zobowiązanie, w sposób określony w art. 21 § 1 pkt 2 ustawy – Ordynacja podatkowa.

Wprowadzanie w uchwale przepisów, które są przedmiotem regulacji ustawowej, narusza art. 2 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., w szczególności wynikające z art. 2 zasady prawidłowej legislacji. Zasady te zostały określone w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego (np. K 50/07, K 33/00, K 32/04, K 4/03), wypracowanym na tle badania zgodności ustaw z Konstytucją, mają jednak (na co również wskazywał Trybunał) w pełni zastosowanie do aktów prawnych o znaczeniu lokalnym, w tym również do przepisów gminnych.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec, jak w sentencji.

POUCZENIE

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, którą można wnieść (za pośrednictwem RIO w Białymstoku, ul. Branickiego 13) w terminie 30 dni od dnia otrzymania rozstrzygnięcia.

Przewodniczący
Dariusz Renczyński